

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10CoCsp/42/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217217385
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2217217385.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej v spore žalobkyne: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpenej advokátom: JUDr. Ján Šoltés, Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: I. J. T., narodená X. I. XXXX, trvalý pobyt: P. ulica XXX/XX, Z., o 269,27 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 19. marca 2021 č. k. 16Csp/269/2017-106, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd pripúšťa čiastočné späťvzatie žaloby vo výške 4,32 eur a v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie **r u š í a k o n a n i e z a s t a v u j e**.

II. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zostávajúcej časti o zamietnutí žaloby o zaplatenie sumy 264,95 eur a úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 269,27 eur od 20. januára 2015 do zaplatenia (I.), **p o t v r d z u j e a v** časti o náhrade trov konania (II.) **m e n í t a k**, že žalobkyňa má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 36 %.

III. Žalovanej sa nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu o uloženie povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyňi sumu 269,27 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 20. januára 2015 do zaplatenia (I.) a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žalobkyňa má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 36 % (II.). Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 9 ods. 1, ods. 2 písm. a/ až k/, r/, y/, § 11 ods. 1 písm. a/, b/, d/ ZoSÚ (zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov do 28. októbra 2013). Vecne zdôvodnil uzavretou zmluvou o spotrebiteľskom úvere dňa 28. októbra 2013 medzi právnou predchodkyňou žalobkyne (Consumer Finance Holding, a.s.) a žalovanou, na základe ktorej bola poskytnutá žalovanej pôžička vo výške 800,- eur, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať mesačnými splátkami vo výške 23,09 eur v počte splátok 72. Z dôvodu porušenia zmluvných povinností žalovanou splácať splátky riadne a včas, právna predchodkyňa žalobkyne pôžičku zosplatnila. Už prvým rozsudkom súd prvej inštancie kvalifikoval poskytnutý spotrebiteľský úver ako bezúročný a bez poplatkov, z dôvodu nesprávne uvedenej ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“), v dôsledku čoho bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobkyňi len poskytnutú sumu (800,- eur) po odpočítaní čiastočnej úhrady žalovanou 240,12 eur, t. j. sumu 559,88 eur (rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda z 15. mája 2019, č. k. 16Csp/269/2017-52 bola uložená povinnosť žalovanej zaplatiť žalobkyňi sumu 559,88 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 20. januára 2015 do zaplatenia, v ktorej časti rozsudok nadobudol právoplatnosť a v zostávajúcej časti bola žaloba zamietnutá, v ktorej časti odvolací súd prvým rozhodnutím zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v

zamietajúcej časti vo veci samej a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, z dôvodu porušenia práva žalobkyne na spravodlivý proces postupom súdu prvej inštancie, pre absenciu argumentačného základu odôvodňujúceho nesprávnosť hodnoty obligatórnej zákonom stanovenej obsahovej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere RPMN, s pokynom o aplikácii relevantných zákonných ustanovení týkajúcich sa výpočtu RPMN, vedúcich k výsledku správnej hodnoty RPMN). Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí (v poradí v druhom rozsudku) konštatoval, že pri výpočte hodnoty RPMN vychádzal z kalkulačky RPMN zverejnenej na webovom portáli Ministerstva financií SR, so zadaním vstupných údajov poskytnutého úveru 800,- eur, počtu mesačných splátok 72 a výšky splátok 23,09 eur, bez dodatočných nákladov úveru, ktoré neboli dojednané. Výsledným údajom bola potom výška RPMN 33,25 %, ktorá mala podľa predmetnej zmluvy predstavovať 32 %, a preto RPMN bola v zmluve uvedená nesprávne, v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľský úver bolo tak potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a žaloba bola v rozsahu prevyšujúcom plnenie, priznané predchádzajúcim rozsudkom, zamietnutá. Výsledok výpočtu hodnoty RPMN uskutočneného využitím nástrojov verejne dostupných na webovom sídle ústredného orgánu štátnej správy, ktorý je súčasným orgánom ochrany spotrebiteľov, bol podľa názoru súdu prvej inštancie dostatočný pre prijatie záveru o jeho správnosti. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania, vrátane trov prvého odvolacieho konania, súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 396 ods. 3 CSP (Civilný sporový poriadok č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov). O výške náhrady trov konania mal rozhodnúť súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku, uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

2. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa, navrhujúc jeho zmenu uložením povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyňi sumu 269,27 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 20. januára 2015 do zaplataenia. Odvolanie odôvodnila ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, keďže súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnemu právnemu záveru o bezúročnosti úveru. RPMN je v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere vypočítaná na základe zákonného vzorca uvedeného v prílohe č. 2 ZoSÚ. Na účely výpočtu RPMN boli použité celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, ktoré predstavujú len zmluvne dojednaný úrok. Všetky parametre vstupujúce do celkového výpočtu RPMN (výška úroku, výška celkových nákladov spojených s úverom, výška úverovej splátky, frekvencia splátok, počet splátok, výška úveru) sú v predmetnej zmluve riadne uvedené. Pre potvrdenie správnosti výpočtu RPMN bol predložený výpočet podľa kalkulačky na výpočet RPMN pôvodne zverejnenej na stránke ekonomika.sme.sk. Pokiaľ súd prvej inštancie vychádzal z výpočtu získaného zo stránky www.fininfo.sk, tento výpočet je na prejednávaný prípad nepoužiteľný, pretože počíta len s dvomi možnosťami splatnosti splátok, a to na počiatku mesiaca k prvému dňu v mesiaci (výpočet RPMN 33,25 %) alebo na konci k poslednému dňu v mesiaci (výpočet RPMN 31,89 %). Splatnosť splátky bola v prejednávanej veci dohodnutá k 20. dňu v mesiaci, v súlade s ustanovením čl. IX bod 6 podmienky splácania zmluvných podmienok úverovej zmluvy. Rozhodujúci je údaj o celkovej čiastke, ktorá je zhodná s údajom zverejneným v predložennom výpočte, ako aj v úverovej zmluve (1.662,48 eur). Žalobkyňa v spore predložila výpočet RPMN v súlade so zákonným vzorcom. Nebol preto daný dôvod pre kvalifikovanie úveru ako bezúročného.

3. Podľa § 382 CSP odvolací súd vyzval strany konania na vyjadrenie k možnému použitiu ustanovenia § 53 ods. 1 až 6, § 121 ods. 3 O. z. (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov do 28. októbra 2013), ako aj k ustanoveniu § 19 ZoSÚ.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení na výzvu odvolacieho súdu uviedla, že žalobu berie čiastočne späť o zaplataenie uplatnenej náhrady nákladov vo výške 4,32 eur a v tejto časti navrhla konanie zastaviť. Navrhla preto zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie, uložením povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyňi sumu 264,95 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 264,95 eur od 20. januára 2015 do zaplataenia. Vo vyjadrení poukázala žalobkyňa na skutočnosť, že výška úrokovej sadzby je totožná s výškou RPMN. Navýšenie úveru predstavuje len zmluvne dojednaný úrok vo výške ročnej úrokovej sadzby 32 %. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 32 %, zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, pretože jedinou odplatou poskytnutého úveru je len zmluvný úrok. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery vo výške do 1.500,- eur so splatnosťou od 5 do 10 rokov, zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy MF SR (§ 21 ods. 2 ZoSÚ), v súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za druhý štvrtrok 2013 so stavom ku dňu 30. júna 2013, predstavovala 25,21 %.

5. Žalovaná sa k odvolaniu, ako ani k výzve odvolacieho súdu, nevyjadrila.

6. Odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, pri zachovaní postupu stanoveného v § 382 CSP, z iných dôvodov ako uviedol súd prvej inštancie.

7. Podľa § 9 ods. 2 písm. j/, i/ ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

i/ úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru.

8. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/, d/ ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b/ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/,

d/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

9. Podľa § 19 ods. 1 ZoSÚ ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

10. Podľa § 53 ods. 6 O. z. ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

11. RPMN predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľovi pomáha spoznať, aké náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. Tým, že celkové náklady sú vyjadrené v percentuálnych bodoch, zjednodušuje sa spotrebiteľovi porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu a tak aj výber toho najvhodnejšieho úveru.

12. Ustanovenie § 19 ods. 1 ZoSÚ odkazuje pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov spotrebiteľského úveru na vzorec uvedený v prílohe č. 2 k tomuto zákonu. Nemožno preto pri výpočte RPMN vychádzať z internetových kalkulačiek na výpočet RPMN, keďže spôsob výpočtu RPMN je exaktne regulovaný právnou normou.

13. Žalobkyňa v odvolaní namietala záver súdu prvej inštancie o nesprávne uvedenej ročnej percentuálnej miere nákladov v neprospech spotrebiteľa v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere (majúcej za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru), poukazujúc na predložený výpočet RPMN v súlade so zákonným vzorcom, ktorý výpočet však žalobkyňa nepredložila, napriek výzve odvolacieho súdu.

14. Odvolacia námietka žalobkyne o preukázanom výpočte RPMN v súlade so zákonným vzorcom preto nemohla obstať, keďže nebola žalobkyňou preukázaná, a teda ani tvrdenie žalobkyne o uvedení údajov o RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere v správnej výške (§ 11 ods. 1 písm. d/ ZoSÚ).

15. Ustanovenie § 53 ods. 6 O. z. normuje posudzovanie zmluvných podmienok pre prípad poskytnutia peňažných prostriedkov, ako tomu bolo i v danom prípade. Platí tu zákaz, že odplata nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. V konaní bolo nesporné (žalobkyňou výslovne tvrdené), že odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov v posudzovanej veci tvoril len úrok (odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN, vo výške zhodnej s úrokovou sadzbou). Ak právna úprava stanovovala spôsob vyhodnotenia zmluvnej podmienky zistením odplaty, ktorú v danom prípade mal tvoriť úrok, obvykle požadovanej na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery, bolo potrebné prihladať na uvedené limitovanie výšky odplaty.

16. Žalobkyňa vo vyjadrení v odvolacom konaní (k aplikácii ustanovenia § 53 ods. 6 O. z.) uviedla tvrdenie o zverejnenej výške priemernej hodnoty RPMN pre spotrebiteľské úvery v rozhodnej dobe (druhý štvrtrok kalendárneho roku 2013), zahŕňajúce spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch veriteľmi, a to 25,21 %.

17. Vzhľadom na uvedené, odplata v posudzovanej veci, predstavujúca zmluvný úrok 32 % ročne, podstatne prevyšovala odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch (o viac ako 20 %). Žalobkyňa neuviedla žiadne osobitosti prípadu, ktoré by odôvodňovali uvedené prevýšenie odplaty v konkrétnej veci.

18. Takto dohodnutá odplata, predstavujúca zmluvný úrok, v rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 O. z., je neplatným dojednaním o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru a tým aj o ročnej percentuálnej miere nákladov v zmluve o spotrebiteľskom úvere (absencia obligatórnej obsahovej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere je potom taktiež sankcionovaná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru podľa § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ).

19. Podľa § 370 ods. 1, 2, 3 CSP odvolací súd z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby žalobkyňou, po rozhodnutí súdu prvej inštancie, vo výške 4,32 eur, pripustil späťvzatie žaloby v tejto časti (protistrana nevyjadrila nesúhlas), rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti zrušil a konanie zastavil.

20. Odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP v zostávajúcej časti o zamietnutí žaloby o zaplatenie sumy 264,95 eur a úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 269,27 eur od 20. januára 2015 do zaplatenia, napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

21. Rozsudok súdu prvej inštancie v časti náhrady trov konania odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil, v spojení s § 262 ods. 1, § 255 ods. 2, § 256, § 396 CSP, vzhľadom na pripustené čiastočné späťvzatie žaloby vo výške 4,32 eur, zrušenie a zastavenie konania v tejto časti, zavinené žalobkyňou, v ktorej časti bola preto úspešná žalovaná. Žalobkyňa bola úspešná v časti o zaplatenie sumy 564,20 eur, teda v rozsahu 68 %, v ktorej časti bola neúspešná žalovaná. Úspech žalovanej predstavoval 32 % (264,95 eur), v ktorej časti bola neúspešná žalobkyňa. Pomer úspechu a neúspechu strán konania tak predstavoval vznik nároku žalobkyne na náhradu trov konania v rozsahu 36 %. Žalobkyňa má preto voči žalovanej nárok na náhradu trov v rozsahu 36 %, konania pred súdom prvej inštancie a prvého odvolacieho konania (v časti o náhrade trov konania odvolacie námietky strany konania nevzniesli), pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

22. Z dôvodu, že žalovaná bola úspešná v odvolacom konaní, podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a s § 255 ods. 1 CSP, vznikol jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže si žalovaná náhradu trov konania v odvolacom konaní neuplatnila, ani jej podľa obsahu spisu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, odvolací súd v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodol priamo tak, že žalovanej sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva (porov. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/14/2018).

23. Rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.